Ч. 9. Пятниця 27 (14) січня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавемана 9 і в ц.к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — З угорского сойму. — Ворохобня в Арабії.

На початку оногдашного засіданя палати послів присьвятив президент померщому німецкому пос. Функому посмертну згадку. Відтак приступлено до дальшої буджетової дискусиї.

Забрав слово пан Міністер внутрішних справ Вікенбурґ і заявив, що правительство розпорядило як найострійші доходженя в справі внесених інтерпеляций що до спису населеня.

Бесідник представив, яких способів ужито, щоби запевнити цілковиту безсторонність осіб, котрі покликано на конскрипцийних комісарів і ревізорів. Коли там, де национальне противеньство дає ся відчувати, заходили факти, котрі із становища публичного порядку годі було промовчувати, коли де хватали ся навіть репресий, то обовязком правительства було ділати успокоююче та поручити властям, щоби протиділали всякій аґітациї, що обявляє ся в безправний спосіб. Міністер запорядив, щоби всї зажаленя, що вплинули без виїмки були подрібно розслїджені і щоби пороблено потрібні поправки скрізь там, де переведене конскрипциї і єї ревізиї не дало безсторонних вислідів і так перешкодити всїм пробам неправильностий і надужить. Також приказав п. Міністер урядам, щоби при переводженю поправок безуслівно здержали ся від якого небудь впливаня на жалібників і уважали лише на те, щоби дані сторін не стояли в суперечности з дійстностию. Статистика повинна і мусить мати задачею лише виведене дійстного стану. Конскрипция не має тому нїякої иншої цїли, як вислїдити об'єктивну правду, бо лише так добуде ся материял, котрий мав би вартість для держави і для науки. Сю цїль буде мати правительство все перед очима. Правительство на случай потреби не занедбає також усталити особисті відповідальности та виснути безглядно конечні послїдовности.

По міністрі промовляли ще пп.: Бакса, Буґатта, Ґлекнер і Адлер.

Пос. Буґатта обговорював справу італїяньского універститету, а Ґлекнер ческо-нїмецку угоду.

По промові Адлера засїдане закрито, назначуючи слїдуюче на середу.

Вчерашне засїдане палати послів розпочало ся промовою пос. Вастияна, нїмецкого поступовця, котрий виступив против кабінету бар. Бінерта. По нїм забрав голос п. Конст. Левицкий. Домагав ся перед усїм предложеня остаточної проґрами санациї краєвих фінансів і привернення рівноваги в державнім буджеті. Протестував против цілковитого поминеня Русинів при іменованю міністра для Галичини. Русини займають опозицийне становище супротив нїмецко-польского кабінету, доки Поляки, творячи державну партию, будуть використувати державу до своїх самолюбних цїлий, до чого потрібне їм також знищене руского народа. Бесїдник подрібно займає ся відносинами на поли середного шкільництва в Галичині. Руска обструкция в галицкім соймі є лиш наслїдком того, що Поляки всї жаданя Русинів відкидають, а при тім їх ще провокують. Жадане руского університету є дуже далекосяглим жаданем культурним. В справі водних доріг займають Русини чисто господарске становище і заявляють ся за ревізиєю закона з р. 1901. Русини домагають ся демократичної реформи виборчої до сойму, яка увзглядняла бн також їх справедливі домаганя. Вкінци заявив, що доки не буде при кермі справедливого для Русинів кабінету, доти не можуть они голосувати за державними конечностями.

Відтак промовив презес Кола польского др. Лазарский. Бесїдник заявив, що Коло польске витає з вдоволенем впевнене правительства, що цїли, до яких оно стремить, бу-

---

5)

ВУЙКО БЕРНАК.

З анґлїйского — Р. Конана Дойле.

(Дальше).

То був старосьвітский, дуже широкий селяньский комин, так що я стоячи на однім єго кінци, не чув нї диму нї горячи, а ясний відблеск огню з долини навіть помагав мені при моїх гляданях. На задній стороні комина бракувало одної кафлї і в тім заглубленю лежала мала пачка. Без сумнїву було се то, що Лєсаж так скоро старав ся укрити, коли я надійшов. Я виймив єї і поглянув на неї при сьвітлї. То була мала, плоска пачка, завинена в жовту хустину і обвязана білою ниткою. Коли я єї отворив, побачив я в нїй побіч кількох листів якийсь зложений більший папір. Менї аж дух заперло, коли я перечитав адреси на листах. До горожанина Талейранда, стояло на першім; відтак — все тим самим способом републиканців — до горожанина Фуже, горожанина Сульта, горожанина Макдональда, горожанина Бертієра і так дальше, цїлий спис ґенералів і дипломатів, що були звістні і славні як підпори нового цїсарства. І що такого міг той мнимий торговець кави писати до тих великих людий?! В зложенім великім папері надіяв ся я найти поясненє. Я відложив листи і розвинув великий папір. Перше речене вистало, аби мене пересьвідчити о небезпечности перебуваня в тім проклятім домі. Речене звучало: Горожани! Події нинїшного дня доказали, що тиран навіть посеред своїх войск не може уникнути мести обуреного народа. Комітет трех, котрий тепер веде справи републики, засудив Бонапартого на ту саму кару, яку потерпів Люї Капет. У відплату за насильства з дня 18 Брумера....

Доси дочитав я, коли нараз на смерть наляканий, випустив я папір на землю. Як зелїзними клїщами дві великаньскі руки вхопили мене за ноги.

— Сим разом, мій любий — заревів громовий голос — хоч сим разом ми сильнїйші від вас.

IV.

Люди тьми.

Я ледве мав ще час здати собі справу з мого дивного а заразом соромного положеня, коли почув, що мене піднесено за ноги, немов би яку курку сидячу на бантах і я полетів на середину комнати. Плечима ударив я так о камінний поміст, що аж віддих в мені заперло.

— Не убивай єго ще, Туссак — відозвав ся лагідний голос. — Мусимо насамперед довідати ся, хто він.

Я почув тисненє сильного великого пальця на карку; другі пальцї стискали гортанку і мою шию скрутила та дужа рука насильно так дуже на бік, що я ледве міг видержати напір.

— Ще чверть цаля і буде по всїм — озвав ся громовий голос. — На мою руку можете спустити ся. Она не заводить нїколи.

— Нї, Туссак, ще нї — роздав ся знов лагідний голос. — Я бачив тебе вже раз при такій роботі і той страшний хруст довго мене ще переслїдував. Як то груба сила може в одній хвили згасити сьвяту полумінь житя! Дух може побороти материю, але лиш на віддалене!

Моя шия була так скручена, що людий, які радили над моєю долею, я не міг видїти. Я мусїв спокійно лежати і слухати.

То певна річ, любий Шарль, що той чоловік знає нашу важну тайну; розходить ся о наше житє або о єго. — Я пізнав голос Лєсажа. — Мусимо зробити єго нешкідним. Позвольте єму сїсти, Туссак, він не може утечи.

Одно сильне потисненє з заду примусило мене сейчас сїсти; перший раз міг я довкола себе поглянути і побачити людий, в котрих руки я попав ся. Що они вже убивали людий і мали також на будуче убийчі наміри, знав я вже з їх бесїд. Також знав я, що я тут на тих болотах цїлковито відданий в їх руки. Але я пригадав собі на імя, яке носив і заховав мій страх глубоко в души.

Було їх трех в комнаті; один, котрого я вже знав і двох нових. Лєсаж стояв коло стола з тою грубою книжкою в руці і спокійно глядів на мене; але єго очи мали глумливий, питаючий вид, який можна помітити у грача в шахи, котрий бачить, що єго противник без-

дуть відповідати інтересам горожан держави. Приймає до відомости обіцянку правительства що до справедливої і вільної від всяких політичних впливів адміністрациї, однако надіє ся, що правительство приступить до відповідної часови реформи адміністрациї і буде держати ся засади розширеня автономії, обмеженя централізму і усуненя бюрократизму.

Дальше повитав бесідник прихильно намірену ческо-німецку угоду, заповіджену реформу в управі зелїзниць і заяву правительства в справі будови водних доріг. Висказав надію, що правительство в тій справі не обмежить ся до самих обіцянок, але справді приступить до будови каналів на основі закона з р. 1901. Заявив відтак, що в надії на то Коло польске буде голосувати за буджетом і вичислив цілий ряд домагань до правительства в інтереси Галичини.

По промовах ще пп. Ґурского, Лукашевича і Вольмаєра дальшу дискусию перервано і приступлено до нарад над пильним внесенєм п. Фресля в справі знесеня податку від мяса. Дискусиї над тим внесенєм не покінчено і замкнено засїданє. Слїдуюче нині.

В угорскім соймі домагав ся на вчерашнім засїданю пос. Гузар виданя надзвичайних зарядженъ против величезного напливу „Хазарів" з Галичини, з тої причини, що ті „Хазари" в підступний спосіб призласнюють собі землю руского населеня на Угорщині. Домагав ся висланя окремого правительственного комісаря до руских комітатів, котрий розслідив би ті відносини. — Під „Хазарами" розумів пос. Гузар наших галицких Жидів.

В Арабії турецкій, де, як звістно, не було нїколи тревалого спокою, вибухла послїдними часами поважна ворохобня.

Один з арабских провідників шеік Ідріссі визвав всїх Арабів до повстаня, загрожуючи кождому непослушному Арабови відрубанєм голови. Турецке правительство робить поважні приготовленя для здавленя бунту та шле до Ємену сильні віддїли войска, на чолї котрих станув полковник Янті.

Ческий ученний проф. др. Мусіль, представляючи ситуацию в Ємені, добачує причину арабских заворушень особливо в тім, що навіть молодо-турецке правительство не шанує національних почувань Арабів, заводячи турецкі школи та насилаючи турецких учителів, що не уміють навіть прочитати арабского корану. Крім того заострюють негодованє населеня самовільні вчинки накликуваних урядників та податкові здирства.

Теперішну ситуацию в Ємені представляє др. Мусіль ось так: Дня 16. грудня минув рік, як турецке правительство заключило мир з арабским президентом калїфату, Іманом Яґя-Гамід-еддіном, і єго союзником Саєд-ель-Ідріссі. Своїх обіцянок турецке правительство не додержало і тепер оба союзники виповіли сьвяту війну чужим вліздивцям. Цілий рік правительство старало ся спинювати перепачковуванє оружия і побудувало здовш всего побережа Ємену вартові вежі, однак се небогато помогло, бо оружие доставлювано з анґлїйскої области Аден через Оман і Кувайт. Саєд-ель-Ідріссі розпоряджав з початком січня с. р. 40.000 добре узброєних їздців і загрожував турецку країну Асір, котрої начальник мусїв перед ним утечи. Іман-Яґя, котрого в полудневій Арабії признано калїфом, розпоряджає 50.000 мужа і наближає ся до столиці Ємену, Санаа. Тимчасом Турки мають в Ємені около 40.000 мужа, однак се войско дуже здеморалізоване, так що цілі віддїли переходять до повстанців, видають їм оружие та муніцию і потім вандрують жебраками від племени до племени крізь Арабію на північ, вертаючи до дому. Я стрічав часто такі ватаги дезертирів по 20 до 50 осіб у ріжних племен. Турецке войско поступає наперед з великими трудностями, бо офіцири з недостачі карт не знають терену і приневолені спускати ся на провідників, котрі нерідко видають їх неприятелеви. Також запровіантованє в Ємені дуже трудне, бо всї засоби поживи треба спроваджувати з пристани Годейда і по дорозї транспорт дістає ся часто в руки повстанців. Взагалі політичне положенє в арабских провінциях дуже поважне і Туреччина уживає всїх сил, щоби панувати над ситуациєю. Всеж таки дасть ся успокоїти Арабію легко і на довший час.

Новинки.

Львів, дня 26-го січня 1911.

— Іменованя. Пан Міністер справедливости іменував радниками суду краєвого судиїв повітових: Іґн. Гонта в Стрию, Феліц. Марцінкевича в Коломиї, Фел. Слотвиньского в Самборі для Коломиї, Ерав. Ів. Семковича у Львові для Стрия; іменував судиєю повітовим в Сокали, судию Мар. Кравза; — надав судиї Леон. Ем. Мацельницкому посаду судиї в окр. вис. суду кр. у Львові; судиї Ів. Нижанковскому у Львові посаду судиї в Ходорові, судиї др. Мар. Ґуттови в Белзї посаду судиї у Львові; наконець іменував судию Ник. Осаду судиєю повітовим в Зборові.

— Краєва Рада шкільна надала посади в школах середних між иншими: дрови Бен. Яновскому посаду управителя філії VII гімн. у Львові; Ант. Зубчевскому і Стан. Дворскому посади при гімназиї в Жовкві, Богданови Лепкому, заступн. учителя в Кракові, при гімназиї в Сяноці; Ад. Вілюшови, заст. учит. в Бережанах при гімназиї в Ярославі.

— Кваліфікацийні іспити для учителів шкіл народних перед іспитовою комісиєю в Бережанах зачнуть ся дня 20 лютого. Реченець вношеня подань до 10 лютого.

— Новий спосіб побираня телефонічних

поворотно страчений. На скрині коло него сидів худий, жовтий, з запалими очима чоловік, що міг мати може пятьдесять літ. Зівяла, поморщена шкіра звисала на єго лици і тонкій шиї. Мав на собі буре одїнє з обтислими штанами до колїн, так що видко було єго сьмішно тонкі лидки. Він глядїв на мене похитуючи головою, а єго сїрі, зимні очи обіцювали мало доброго. Але найбільше лякав мене Туссак. То був великан; більше набитий як високий, страшний був надмірним розростом своїх мязів. Єго грубі, криві ноги нагадували великаньского бика, в цілій єго появі було щось зьвірячого; бо борода росла аж до очий, а рука, яка все ще держала мою шию, подобала на лабу льва. Вигляду лиця майже не можна було пізнати, так було ціле заросле волосєм, але великі чорні очи глядїли страшно і питаючо то на мене, то на своїх товаришів. Коли ті виповідять засуд смерти — то кат певно зараз найде ся.

— Звідки прийшов той чоловік, яке єго занятє, як найшов він ту хату? — спитав худий.

— Коли він прийшов, гадав я спершу, що то ви — відповів Лесаж. — При такій непогоді я очивидно не міг надіяти ся, що побачу тут серед тих болот когось иншого. Скоро я пізнав свою похибку, замкнув двері і сховав папери в комині. Що крізь щілину в мурі можна заглянути до середини, о тім я з початку не думав, але коли вийшов на двір, аби чужинцеви показати дорогу і позбути ся єго, побачив я крізь щілину сьвітло. Зараз був я пересьвідчений, що він підглядав мене, коли я ховав папери: так само на певно здогадував ся, що то, що стало ся, мусїло побудити єго цікавість. Тому покликав я єго до комнати, аби зискати на часї і роздумати, що дальше робити.

— До чорта! Кілька ударів тою сокирою і ліжко в багнї, там, де наймякше і всьо було би в найкрасшім порядку — воркнув чоловік побіч мене.

— Дуже добре, любий Туссак; але не треба зараз вигравати найбільшого атута. Трохи чемности, трохи оглади.

— Говориж, що було дальше?

— Насамперед хотів я довідати ся, чи той Лявиль...

— Як він називає ся? — скрикнув худий.

— Єго називце, як він каже, є Лявиль. Насамперед хотів я довідати ся, чи він підглянув, як я ховав папери. То була найважнїйша річ для нас, а як тепер справа повернула ся, ще важнїйша для него. Тому я уложив собі плян. Я ждав, аж побачив, що ви надходите, і лишив єго тоді самого в хатї. Крізь вікно підглянув я, як він дібрав ся до крпівки. Зараз потім увійшли ми до хати; я попросив тебе, Туссак, здоймити єго — і ось він тепер лежить.

Молодий чоловік гордо поглянув навкруги, немов би ждав похвали від своїх товаришів.

Той худий зложив руки мов до молитви і довго глядїв на мене.

— Мій любий Лесаж — сказав — ти справді визначив ся. В нашій новій републиці повинен би ти стати міністром поліциї. Я звичайно не так повільний до думаня; але признаю ся, що коли вступаючи до хати, побачив я ноги якогось чоловіка на комині, то не зараз зрозумів положенє. Але Туссак вхопив за ноги сам. Він все практичний, той добрий Туссак.

— Досить вже тих слів — крикнув мій волосатий сторож. — Колиб ми були менше говорили а більше дїлали, то нині не сиділа би корона на голові Бонапартого, ба й єго голова не сиділа би на єго плечи. Зробім короткий рахунок з тим хлопцем і берім ся за свою роботу.

Глядаючи помочи, обернув я мої очи на лице Лесажа. Але єго великі очи глядїли на мене холодно і остро.

— Туссак правду каже — сказав він — ми загрожуємо нашій власній безпечности, коли пустимо єго на волю.

— Нашу безпечність нехай чорт побере — крикнув Туссак — що на нїй зависить? Але ми загрожуємо успіх нашої справи — а то важнїйше.

— На одно виходить — відповів Лєсаж. — Без сумнїву параґраф тринайцятий наших статутів постановляє виразно, що має стати ся в такім случаю. Хто дїлає против того параґрафу, бере на себе тяжку одвічальність.

Мороз перейшов по моїм тїлї, коли той чоловік прилучив ся до погляду дикуна побіч мене. Але моя надїя знов трохи скріпила ся, коли тепер худий, що доси не богато говорив і безнастанно приглядав ся менї з увагою, почав зраджувати видимий неспокій на кровожадні наміри своїх товаришів.

— Мій любий Люсияне — сказав лагідним голосом і поклав руку на рамени молодця — ми фільософи мусимо цінити людске житє. Сьвятощ не можна легкодушно бурити. Нераз ми вже заявляли, що кровавї дїла Марата...

— Дуже поважаю твої погляди, Шарль — перебив єму другий — ти чей признаєш, що я все був послушним і охочим учеником. Але кажу ще раз, що наше власне житє є в небезпечности і нема посередної дороги. Ніхто більше не мерзить ся лютостию як я, але ти сам бачив, як зручно і скоро Туссак перед кількома місяцями того чоловіка в Роб Стріт виправив на другий сьвіт. Та річ була здасть ся страшнїйшою для глядачів, як для самої жертви. Бодай жертва не чула вже того страшного хрусненя, що заповіло єї смерть. Коли ми то знесли — а як я собі пригадую, то цїла річ стала ся на твоє виразне бажанє — то мусимо і в сім о много конечнїйшім случаю...

(Дальше буде).

оплат. Почавши від сего місяця всякі телефонїчні оплати буде набиратись безпосередно через доручаючий орґан почтовий в сей сам спосіб як при почтових припорученях. Окремий „Телефонїчний Віддїл рахунковий“ при ул. Академічній ч. 28 у Львові буде виставляти від тепер всякі телефонїчні рахунки для всїх телефонїчних абонентів в Га-Галичинї з виїмкою абонентів в Бялій, котрі належать до телефонїчної сїти в Більску і викаже в сих рахунках всї поодинокі належитости, що уможливить абонентам провірене поодиноких квот взглядно приключивших ся похибок.

Мимо спостереженої похибки суть абоненти обовязані до заплати цїлої квоти а о вирівнанє похибок мають звернути ся з заплаченим рахунком просто до згаданого Віддїлу рахункового. На біжучі щорічні належитости буде виготовляти ся рахунки на білім папери, а на одноразові пр. за перенесенє стациї, придане побічних апаратів і т. п. на зеленім.

Всї такі рахунки будуть заосмотрені відтиском печатки і з потвердженем заплаченої належитости а будуть їх доручати орґани тих почтових урядів, в котрих окрузї доручень знаходить ся дотична стация.

По предложеню рахунку доручаючим орґаном має абонент або заплатити готівкою до его рук цїлу припадаючу квоту або — і на се звертає ся найбільшу увагу участників клерінґового обороту почтової каси щадничої — вручити ему належито виготовлений чек на згадану квоту, який має звучати на назвиско ц. к. каси Дирекциї почт і телеграфів у Львові (належитости телефонїчні) „k. k. Postdirektionskasse in Lemberg (Telephongebühren)“.

Частинна оплата єсть безуслівно недопустима. Невикуплені рахунки буде переховуватись через 7 днів в головнім урядї почтовім (Львів 1, Краків 1, Станиславів 1, Тернопіль 1 і т. д.) де можна їх викупити в згаданім реченци в звичайних урядових годинах.

Представленє рахунків другий раз до викупна в помешканю абонента може наступити лише на виразне его жаданє за оплатою належитости в квотї 25 сот. Виїмково лише в случаях, коли при першім доручeню не можна було представити рахунку абонаментови до викупна, представить ся ему єго другий раз безплатно. (На случай колиб проба доручення другий раз наслїдком неприсутности абонента не могла бути довершена, полишить доручуючий орґан письменне повідомленє).

Наколи припадаючі належитости не будуть заплачені в протягу 7 днів, зарядить ся безпроволочно вилученє телефонїчної стациї і стягненє належитости в примусовій дорозї.

Оплати за межимістові розмови як також за телефонїчне посередництво при телефонах буде побиратись як доси за оказанєм місячних удїлових рахунків.

Висилка рахунків за біжучий півріk наступить в половинї січня 1911. Просить ся абонентів, щоби у власнім інтересї як також зі взгляду на се, щоби доручаючі орґани не були виставлені на страту часу зі стратою для инших сторін, зволили приладити собі відповідну готівку на викупно рахунку взглядно прилагодили чеки клерінґового обороту.

— **Нещасливі пригоди.** Дня 19 с. м. около пів до 8 год. вечером знайшли стражники зелїзничі Віктор Осович і Лев Собота, замешкалі в будцї 268, на шляху головнім межи стациями Львів-Підзамче-Борщовичі, при кільометрі 351.149 тіло незнаного мужчини, переїханого імовірно поїздом особовим ч. 12. — При ул. Польній ч. 25, в хатї побіч стайнї знайдено вчера рано двох візників, що розвозять молоко Переворскої молочарнї, Миколу Палюха і Михайла Горощеньского, ледви ще живих. Оба загоріли були так, що як би не скора поміч лїкарска, то були би померли. — На площи Бенедиктиньскій посовгнула ся перекупка Антонія Кунова і упала так нещасливо, що зломила ногу. Така сама судьба стрітила одного з урядників почтових на головнім двірци перед будинком почтовим. Обі жертви нещасливої пригоди відставлено до шпиталю.

— **Дрібні вісти.** Зима зачала ся знов на добре і Львів засипаний нинї снїгом. Безперечно, що й в многих сторонах краю заметїль спинить рух зелїзничий. — Загальні збори товариства „Львівска Русь“ відбудуть ся в недїлю дня 29. с. м., о 5 годинї по полудни. — Дня 15 с. м. сконстатовано урядово, що в львівскім повітї ширять ся пошестні недуги у слїдуючих місцевостях: черевний тиф в Жиравцї і Загірю; коклюш в Зубри; кір у Винниках і шкарлятина в Кагуєві. — Збанкротували: Лейба Райхбах, купець в Бережанах, Едвард Шіттер, цукорник і реставратор в Монастирисках і Байла Зільбер, замужна Маєр, купчиха в Рогатинї. — Полїция арештувала і взяла під ключ якогось Зелїну, що удавав академіка і виманював від студентів академії ветеринариї всїлякі суми.

— **Недалеко втекли.** Станиславівскій полїциї удало ся зловити дві злочинницї, котрі дня 16 с. м. втекли з карного заведеня для женщин у Львові. Одна з них називає ся Анна Немец, а друга Ева Маркович. Насамперед арештовано Еву Маркович в хвили, коли прийшла до якоїсь Олїйникової, щоби відобрати від неї якісь гроші для Немцової. Арештована зізнала, що втекла разом з Немцовою і пішки прийшли до Станиславова. Немцова пішла відтак до Павельча, де думає осїсти і взяти ся до акушериї. Отже в тім селї арештовано Немцову і обі відставлено під сильною ескортою до Львова. Тут треба додати, що Анна Немцова була вже раз засуджена на кару смерти через повішенє за злочин убийства, якого допустила ся спільно зі своїм любасом, Теодором Усцєньским в цїли рабунку на жидівцї Еттлї Земель, замешкалій в Княгининї на Гірцї. Лиш завдяки ласцї цїсарскій замінено їй кару смерти на 20 лїт тяжкої вязницї.

Телеґрами.

Віден 26 січня. Рада державна. Від суду повітового в Делятинї наспіло письмо з просьбою о позволенє на поступованє карне против послів Бачиньского і Днїстряньского о провину з § 283 і 284 (неуслуханє орґанів властий при збіговиску). Приступлено до дальшого другого читаня буджету.

Льондон 26 січня. (Бюро Райтера). З Нов. Йорку доносять: Після вістий з мехіканьскої границї повстанцї заняли Сан Іґнаціо. Після найнизших обчислень мехікаьскі войска союзні стратили в борбах послїдного тиждня 80 людий в убитих а 50 в ранених.

Петербург 26 січня. Міністерство комунікаций одержало повідомленє, що австрийске правительство згодило ся на заведенє безпосередних поїздів з Петербурга і Москви до Відня через Варшаву.

Петербург 26 січня. В імени союза народа росийского Дубровін предложив Столипінови просьбу о заостренє цензури.

Софія 26 січня. Тутешний посол росийский Сементовский-Курило помер по довшій недузї.

Запрошенє до передплати.

В сїм роцї розпочали ми двайцять перший рік нашого видавництва. Не потребуємо покликувати ся на то, яку за сей час „Народна Часопись“ зробила прислугу нашій суспільности. Се знають і уміють певно оцїнити всї наші Вп. Передплатники і Читачі. Скажемо длятого, що як доси так і на будуче буде „Народна Часопись“ трудити ся дальше в тім самім напрямі, а всї змаганя редакциї будуть стреміти до того, щоби нашій Вп. Публицї подавати як найобильнїйший і як найдобірнїйший материял не лиш із суспільного і полїтичного житя, але також із всїляких піль людского знаня. Длятого звертаємо ся до наших Вп. Передплатників і Читачів з просьбою, щоби не забували на нашу часопись, а приєднували їй прихильників в як найширших кругах

„Народна Часопись“ буде й в новім роцї виходити під тими самими услівями що доси, а іменно:

Для **львівских передплатників** в аґентії дневників п. Ст. Соколовского пасаж Гавсмана ч. 9 і для **передплатників на провінциї** в ц. к. Староствах:

на цїлий рік	К 4·80 с.
на пів року	„ 2·40 „
на чверть року	„ 1·20 „
місячно	„ —·90 „

поодиноке число 2 с.

Для передплатників в нашій Адмінїстрациї ул. Чарнецкого ч. 10, II. поверх, котрі хотять, щоби їм висилати **безпосередно почтою**:

на цїлий рік	К 10·80 с.
на пів року	„ 5·40 „
на чверть року . . .	„ 2·70 „
місячно	„ —·90 „

поодиноке число 6 с.

Курс львівский.

Дня 25-го сїчня 1911.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . .	680·—	686·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	482·—	490·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	557·—	564·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	530·—	538·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	109·70	110.40
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц. . .	99·—	99·70
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв. .	99·40	100·10
4% листи застав. Банку краєв. .	94·20	94·90
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	96·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ лїт.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	92·60	99·90
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	98·10	98·80
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%. .	99·30	100·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	92·50	93·20
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .	93·50	94·20
„ м. Львова 4% по 200 К .	92·30	93·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	120·—	120·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	98·—	104·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	88·—	94·—
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. . (Курс віденьский)	66·—	72·—
Базилїка 10 К (Курс віденьский)	36·25	40·25
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·37	11·49
Рубель паперовий	2·51	2·54
100 марок нїмецких	117·60	118·—
Долар американьский.	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Краховецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).